

Direcció, administració, publicitat i vendes:

Octubre Centre de Cultura Contemporània.

Carrer de Sant Ferran, 12. 46001 València.

Telèfon: 963 535 100. Fax: 963 155 165.

Redacció de Barcelona: Rambla de Catalunya, 121,

1-2, esc. esquerra. 08008-Barcelona.

Telèfon: 932 384 262. Fax: 932 384 263.

Redacció de Palma: Carrer de l'Almudaina, 8 entresòl-

dreta. 07001-Palma.

Telèfon i Fax: 971 720 763.

Web:

<http://www.eltemps.cat>

Correu electrònic: eltemps@eltemps.net

Subscripcions: 902 131 025.

subscripcions@eltemps.net

Edita: Edicions del País Valencià, SA.

Editor: Eliseu Climent.

Assessor editorial: Salvador Cot.

Director de continguts: Àlex Milian.

Coordinadora: Sumpsi Palau

Redacció de València: Núria Cadenes, Víctor Maceda, Violeta Tena i Rosa Serrano (*documentació*).

Redacció de Barcelona: Gemma Aguilera i Lluís Bonada.

Redacció de Palma: Miquel Payeras.

Producció: Jordi Badia (*correcció lingüística*).

Rúbriques: Francesc-Marc Àlvaro, Sebastià Alzamora, Oriol Amat, Joan-Anton Benach, Xavier Bru de Sala, Toni Canyis, Muriel Casals, Agustí Colomines, Salvador Cot, Martí Domínguez, Fabià Estapé, Jaume Fàbrega, Llibert Ferri, Josep Gifreu, Àlex Gorina, Manuel S. Jardí, Alfons Llorenç, Glòria Marcos, Ricard Mas, Andreu Mas-Colell, Joan F. Mira, Joan Nebot, Roger Palà, Marta Pessarrodona, Josep Ramoneda, Jordi Riba, Ferran Sàez Mateu, Josep Maria Terricabras, Ramon Tremosa, Vicenç Villatoro, Xavier Vinader.

Corresponsals: Pau Bori (*Belgrad*), Natàlia Boronat (*Moscow*), Erena Calvo (*Rabat*), Macià Claramunt (*Castelló*), Raquel Correa (*Brussel·les*), Míriam Díez (*Roma*), Joan Lluís Ferrer (*Eivissa*), Carla Fibla (*Amman*), Ricard González (*Washington*), Victòria Jiménez (*Londres*), Juli Martí (*París*), Federico Rivas (*Buenos Aires*), A. V. Santamaria (*Alacant*), Gemma C. Serra (*Berlin*), Maria Josep Siscar (*Ciutat de Mèxic*), Miquel Toran (*Pequín*).

Col·laboradors: Albert Aguilera, Laura de Andrés, Violeta Camarasa, Alexandre Carbó, Roser Carol, Borja Català, Antoni Castel, Alfons Cervera, Eliseu T. Climent, Joan Colomer, Joan Corbera, Oriol Cortacans, Martí Crespo, Miquel Àngel Díaz, Daniel Díez Esculies, Júlia Esbert, Enric Faura, Laia Fernández, Carles Gàmez, David Garrido, Roser Gasol, Salva Giménez, Dani Gómez (*País Basc*), Andreu Gomila, Gani Jakupi, Josep Enric Llebot, Roger Mateos, Rossanna Melià, Joan M. Oleaque, Roger Padrós, Pelai Pagès, Óscar Palau, Cèsar Palazuelos, Juli Peretó, Carles Pont, Cristina Simon, Lluç Soler, Eva Tarragona, Jordi Tejel, Àlvar Valls, Sergi Vicente.

Traductors: Carme Geronès, Mercè Ardiaca, Blanca Juan, Sara Roca i Beatriu Vallès.

Col·laboradors gràfics: Fer, José Luis Inieta, Salvador Llosà, Toni Payà, Jordi Play i Prats i Camps.

Disseny: Ana Vanesa Prieto.

Disseny de la capçalera: Enric Satué.

Disseny de la portada: Toni Payà.

Foto de portada: Joan Antoni Guerrero

Publicitat i promoció: Salva Martínez (València).

Tel.: 963 535 100. Gemma Garrido (Barcelona). Tel.: 932 384 262.

Subscripcions: Susanna Alacreu

Administració: Pilar Martí i Quica Sena.

Fotomecànica i impressió: Guada Impressors S.L.

Aldaia (Horta).

Dipòsit legal: V-853-1984.

Cap part d'aquesta publicació no pot ser reproduïda per cap mitjà: mecànic, fotoquímico, electroòptic, magnètic, de fotocòpia, ni de cap altra mena, sense permís de l'editor.

Parèntesi grec

Europa es va prendre les passades eleccions gregues com un obstacle que calia superar. I els grecs, majoritàriament, van preferir la relativa seguretat de quedar-se dins la zona euro a la perspectiva d'un món millor, però fora del sistema. Políticament, les dues alternatives van ser encapçalades per la dreta tradicional de Nova Democràcia, liderada per Andonis Samaràs, i la nova esquerra d'Alexis Tsipras, un jove que ha irromput en la política grega fent miques l'aparell i les expectatives dels vells jerarques del Pasok.

El cas és que la campanya electoral grega fou seguida amb un punt d'angoixa per part de l'opinió pública europea. Durant quinze dies, els mitjans de comunicació de tot el món examinaven Grècia amb minuciositat taxonòmica. I el dilema essencial, que havien de respondre enviats especials, corresponsals i especialistes era aquest: els grecs són els culpables de la pròpia situació? O, per contra, aquella societat ha de suportar les conseqüències d'una conxorxa especulativa orientada a destruir les bases de la socialdemocràcia europea?

De fet, amb molts matisos, han estat els ciutadans que han respost a les urnes. Nova Democràcia, el partit guanyador, governarà amb l'encàrrec de suavitzar unes imposicions que, en general, són acceptades per la societat grega. Però el govern que encapçala Samaràs també ha deixat clar que assumiran els compromisos que Grècia ha anat adquirint amb els socis europeus, costi què costi.

Una altra part de la societat grega, important, però minoritària, ha donat suport a Syriza. És el revers de la moneda. Molts d'ells –un 20% del total de votants– són treballadors del sector públic, potser el més castigat per les mesures d'austeritat imposades des de Berlín. Syriza no accepta la responsabilitat de la societat en el desastre econòmic i dibuixa una ratlla que separa els dirigents polítics, econòmics i financers dels treballadors en general, inclosos els funcionaris. És la Grècia que no accepta deutes perquè no es considera culpable del gran forat financer que hi ha al seu estat.

Probablement, la realitat és a mig camí entre totes dues posicions. És innegable que l'oligarquia grega és la principal culpable de la situació del país, però també és cert que la major part de la societat es va beneficiar, acríticament, d'un nivell de benestar que no es corresponia ni de lluny amb la capacitat de generar riquesa d'aquella economia. En definitiva, un paisatge polític que ha entrat en un parèntesi, però que necessita sortides urgents i viables.

Als nostres lectors

Els carrers d'Atenes

Els nois que beuen cervesa, amb aparent despreocupació, a la portada d'aquesta setmana tenen un present molt complicat, però un futur encara més incert. La fotografia mostra un carrer d'Atenes, la capital d'un país en fallida. Així i tot, els grecs han confiat en la política tradicional que representa Nova Democràcia per a caminar sota la tutela europea i dins el perímetre de l'euro. Sigui com sigui, Grècia mira de fugir de la inestabilitat política per a encarar uns mesos que seran decisius en la pervivència d'Europa com a entitat. Per això dediquem la portada a aquest país, en un ampli dossier de Joan Antoni Guerrero confegit a peu de carrer per les barriades d'Atenes. I, més ençà, Víctor Maceda ens explica una possibilitat inèdita: un tripartit d'esquerres al País Valencià.

Salvador Cot